ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΤΑΛΜΠΟΤ ΚΕΦΑΛΛΗΝΟΥ: Προσμένοντας τὴν ξαστεριὰ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΑΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

Μὲ τὴν παραπάνω συλλογή του ποὺ τὴν ἔχει ἀφιερώσει στοὺς ἥρωες καὶ μάρτυρες τοῦ ἀγῶνα 1967—1974, ὁ φίλος μου Τάλμποτ Κεφαληνός, ποὺ τώρα τελευταῖα ἐκλέχτηκε Δήμαρχος στὴ Ζάκυνθο, συμπληρώνει μιὰ σειρὰ ἐκδόσεων, ποὺ ἐπάξια ἀντιπροσωπεύουν τὰ ἑφτανησιακὰ γράμματα καὶ τὴν πηγαία εὐαισθησία, ποὺ χαρακτηρίζουν τὸν συγγραφέα καὶ τοὺς συμπατριῶτες του. Ἥρωας καὶ μάρτυρας τῆς ἑφτάχρονης τυραννίας ὁ ἴδιος, ποὺ γράφει διακριτικὰ στὸ βιβλίο ποὺ μοῦ ἔστειλε μὲ τὰ ποιήματά του... «Γιὰ νὰ θυμηθεῖς κάποιες ὧρες ποὺ πέρασαν...». Γιὰ νὰ θυμηθοῦμε ὅλοι μας, θὰ λέγαμε διαβάζοντας τὰ ποιήματά του, κάποιες ὧρες ποὺ πέρασαν ἀλλὰ ποὺ χαράξανε στὴν καρδιά μας καὶ σημαδέψανε στὴ μνήμη μας καὶ στὴ μνήμη τοῦ Ἔθνους στὴν ἱστορία μας καὶ στὴν καρδιὰ τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἀνεξίτηλη καὶ καταστρεφτική τους παρουσία. Γιὰ νὰ θυμηθοῦμε τὸ ξεσπίτωμα τῶν ἀδελφῶν μας στὴν Κύπρο. Γιὰ νὰ θυμηθεῖ ἡ πολιτισμένη ἀνθρωπότητα καὶ οἱ φίλοι μας τὸ ξεσπίτωμα διακοσίων χιλιάδων ἀνθρώπων. Καὶ για νὰ θυμηθοῦμε ἀκόμα, τὰ θύματα τῆς δικτατορίας, ποὺ συρθήκανε δέσμια, στὰ ὑπόγεια ἀνακριτήρια στοὺς τόπους βασανισμοῦ, στὶς ἐξορίες καὶ στὶς ὑγρὲς φυλακές. Γιὰ νὰ θυμηθοῦμε τὸ ἔγκλημα τοῦ Πολυτεχνείου, τὴν δολοφονία τοῦ Νικηφόρου Μανδηλαρᾶ τὸν φόνο τοῦ παλληκαριοῦ ἀπὸ τὴν Πάτρα Γιώργου Σαμούρη. Καὶ γιὰ νὰ θυμηθοῦμε, τόσες καὶ τόσες ἐγκληματικὲς πράξεις τῆς ἑφταετίας. Ἕνα βαθὺ αἴσθημα εὐθύνης, γιὰ γεγονότα, πράγματα, πρόσωπα καὶ περιστάσεις, κυλάει μέσα στὸ μεστωμένο στίχο καὶ στὰ θέματα τοῦ Τάλμποτ Κεφαληνοῦ. Μιὰ θαρραλέα ἀγωνιστικὴ φωνή, μιὰ κραυγὴ διαμαρτυρίας καὶ ἕνα σίγουρο ἐλπιδοφόρο μήνυμα γιὰ τὸν λυτρωμό, γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ γιὰ τὴν νίκη, εἶναι τὰ ποιήματά του. Καὶ ἄλλοτε, μιὰ λατρευτικὴ προσευχὴ σὲ ἱερὰ σύμβολα καὶ ἄλλοτε ἕνας ὕμνος πιστοῦ προσκυνητῆ στοὺς μάρτυρες καὶ στοὺς τόπους βασανισμοῦ, ἀκούγεται μέσα ἀπὸ τὴν μουσικὴ σύνθεση τοῦ ποιητικοῦ του λόγου.. «Καὶ τότε Σὲ σκεφτήκαμε Χριστέ. Σ' ἕνα μαντρὶ ξαπόστασες καὶ Σύ, σὰν ἔφτασες στὸν κόσμο τὸν δικό μας, τοὺς ψεύτικους θεοὺς γιὰ νὰ συντρίψεις...», γράφει ὁ Κεφαληνὸς στὴν ΠΡΟΣΕΥΧΗ.

Δὲν εἶναι ὁ Κεφαληνὸς ἕνας στατικὸς καὶ μονότονος ἀφηγητὴς γεγονότων τοῦ καιροῦ του, ποὺ ἡ συγκίνηση καὶ ὁ ἐνθουσιασμός του, τὰ μετουσίωσαν σὲ ἔμμετρο λόγο. Οὔτε εἶναι ὁ νεοκόπος ἰδεολόγος ποὺ σκιαμαχεῖ, γιὰ νὰ καταξιωθεῖ σὰν ἀντιδικτατορικὸς ὕστερα ἀπὸ τὴν δικτατορία καὶ σὰν ἀντιστασιακὸς μετὰ ἀπὸ τὴν ἀντίσταση, ἐπειδὴ συνηθίζεται στὴν ἐποχή μας. Εἶναι ὁ δυναμικὸς ἐκφραστὴς τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν ἰδεῶν, ποὺ πάντοτε συντροφέψανε τοὺς ἀγωνιστές. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ δημιούργησε ἀντίσταση καὶ ἔδωκε πλάτος καὶ ἐθνικὸ νόημα στὸν ἀντιδικτατορικὸ ἀγῶνα ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ ποίημα ΠΡΟΣΜΟΝΗ ποὺ γράφει... «Καὶ μὲς τὸ παγωμένο μου κελλί, μ' ἴδια λαχτάρα κι' ἴδια πίστη πάντα, προσμένω τὴ μεγάλη τὴ στιγμή, ν' ἀναστηθεῖ ἡ Ἑλλάδα τοῦ Σαράντα».

Ὁ Κεφαληνὸς εἶναι ἕνας ζηλωτὴς τῆς ἐλευθερίας ποὺ πάντοτε καὶ παντοῦ ἀγωνίστηκε κατὰ τῆς δικτατορίας. Σὰν ἄνθρωπος, σὰν δικηγόρος στὰ Στρατοδικεῖα σὰν Βουλευτὴς στὴ Βουλὴ καὶ σὰν ἐλεύθερος πολίτης στὰ χρόνια τῆς ἑφταετίας. Εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀγωνιστὲς ποὺ βασανίστηκε, βάναυσα, βάρβαρα καὶ ἀπάνθρωπα. Καὶ ποὺ ἀπὸ σεμνότητα, μεταφέρει ἕνα δεῖγμα αὐτοῦ του τοῦ βασανισμοῦ στὸ ποίημα του Ο ΤΑΞΙΤΖΗΣ Ο ΜΗΤΣΟΣ ποὺ γράφει... «Καὶ ὅμως διψοῦσε τόσο ἀβάσταχτα πολὺ καὶ ἀντὶ γιὰ στόμα, εἶχε μονάχα μιὰ πληγή, τὴν πιὸ φριχτὴ πληγὴ του μὲς στὶς ἄλλες. Καὶ τότε τ' ἀποφάσισε καὶ τοκανε· Ἄλλη γι' αὐτὸ ἡ λύση δὲν ὑπῆρχε...».

Ὁ φίλος μου ὁ Κεφαληνός, εἶναι ἀπάνω ἀπὸ ὅλα, ἕνας μαχητὴς τῆς ἀκηδεμόνευτης Δημοκρατίας. Εἶναι ἕνας ὑπερήφανος Ἕλληνας, ποὺ ὑπερασπίζεται τὰ γνήσια Ἰδανικὰ τῆς πατρίδας του, μὲ ὅλες τους τὶς δυνάμεις. Εἶναι ἕνας ὁλοκληρωμένος καὶ ὑπεύθυνος ἄνθρωπος μὲ πλούσια αἰσθήματα καὶ μνήμη, γιὰ τοὺς φίλους του, γιὰ τοὺς ἀγωνιστὲς τῆς ἐλευθερίας, γιὰ τὰ θύματα τῆς Ἰδέας, γιὰ τοὺς ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ 1967—1974. «Τόσα χρόνια πέρασαν, Νικηφόρε, ἀπ' τὴ νύχτα ἐκείνη τὴ φριχτή, ποὺ ἡ Κερκόπορτα ξανάμεινε ἀνοιχτὴ καὶ ἡ Ἑλλάδα μας σκλαβώθηκε καὶ πάλι. Ἀρνήθηκες νὰ σκύψεις τὸ κεφάλι. Καὶ πῆρες τὸ μεγάλο τὸ στρατί, τὸ στρατὶ ποὺ πάει καὶ δὲν γυρίζει......» γράφει στὸ ποίημα ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΜΑΝΔΗΛΑΡΑ, ποὺ ἦταν κοινὸς φίλος καὶ ἀγωνιστὴς τῆς ἐλευθερίας. Καὶ ἀλλοῦ, ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΓΕΩΡΓΑΚΗ ἀπὸ τὴν Κέρκυρα ποὺ αὐτοπυρπολύθηκε στὴ Γένοβα γιὰ τὴ δικτατορικὴ σκλαβιὰ τῆς πατρίδας του γράφει». Ὁ Ὑψηλάντης στὸν Προῦθο στὸ Μωριὰ ὁ Παπαφλέσσας, στὴ Γένοβα Ἐσύ. Τρεῖς κραυγές, τρεῖς μορφές, τρεῖς θυσίες κι' ἕνας ὅμοιος σκοπός; Λευτεριά».

Ὁ Κεφαληνὸς δὲν εἶναι ὁ ὑμνητὴς γεγονότων ποὺ συγκινεῖ μὲ τὴν ὁμοιοκαταληξία τοῦ στίχου του. Οὔτε εἶναι ὁ περαστικὸς ἰδεολόγος ποὺ κάμπτεται ἀπὸ τὶς πικρίες καὶ τοὺς καιροσκοπισμοὺς τῶν ταπεινῶν ἀνθρώπων ποὺ προσπαθοῦν νὰ συγκεντρώσουν μὲ αὐταρέσκια χειροκροτήματα τοῦ ὁποιουδήποτε γιὰ νὰ στεγάσουν καὶ νὰ στεγαστοῦν περαστικά, σὲ ἰδεολογικὰ συμβιβαστικὰ σχήματα ποὺ ὑπερετοῦν προσωπικὰ συμφέροντα. Εἶναι ὁ ἀταλάντευτος καὶ μόνιμος ὑπερασπιστὴς τῶν ἀνθρώπινων δικαιωμάτων, τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας, τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας ποὺ δένονται τόσο στενὰ μὲ τοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Στὸ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ μαζὶ μὲ τὸν ἀγωνιζόμενο ἑλληνικὸ λαὸ καὶ τοὺς φοιτητές, στέκεται στὴν ἔπαλξη ὑπερασπιστὴς καὶ μαχητὴς γιὰ τὸ γκρέμισμα τῆς δικτατορίας καὶ γράφει: «Ἀδέλφια, σᾶς μιλοῦν οἱ φοιτητές. Ἀπόψ' ἀδέλφια· Τώρα ἢ ποτὲς τοῦ τύραννου θὰ πέσει τὸ κεφάλι κι' ἡ νάρκη θὰ τελειώσει τῆς ντροπῆς Λαέ, ἔλα μαζί μας νὰ τὸ πεῖς τὸ χαῖρε ὢ χαῖρε Λευτεριά, καὶ πάλι... Ἀδέλφια, σᾶς μιλοῦν οἱ φοιτητές. Εἴμαστε μεῖς καὶ πάλι νικητές....».

Ἕνας ἀέρας ἐλεύθερος, πνέει μέσα ἀπὸ τὸ κελλὶ τῆς σκλαβιᾶς του, ποὺ εἶναι καὶ σκλαβιὰ ὅλων τῶν Ἑλλήνων· Ποὺ εἶναι σκλαβιὰ τῆς Ἑλλάδος ποὺ γυρεύει τὴ λύτρωσή της»... «Νὰ γεννηθεῖς ἐλεύθερος δὲν φτάνει. Πρέπει νὰ μείνεις πάντα λεύτερος καὶ πρέπει, ἀκόμα, νὰ τ' ἀξίζεις νἆσαι....», γράφει στὸ ποίημα ΓΙΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑ.

Ὁ Κεφαληνός, θὰ μείνει στὴν ἱστορία τοῦ Νησιοῦ του, καὶ τοῦ τόπου μας, σὰν ὑπόδειγμα σεμνοῦ ἀγωνιστῆ, ἀταλάντευτου ἰδεολόγου, γνήσιου πατριώτη καὶ ἀσυμβίβαστου μαχητῆ τῆς Δημοκρατίας. Θὰ μείνει κοντὰ στὸ λαὸ καὶ στὴν μνήμη του σὰν Ραψωδὸς καὶ Ἀκρίτας μαζί, ὅπως λέει ὁ Παλαμᾶς, ποὺ μὲ τοὺς ἀγῶνες του καὶ τὸ γράψιμό του, μᾶς θυμίζει σήμερα καὶ θὰ μᾶς θυμίζει πάντα, κάποιες ὧρες ποὺ πέρασαν καὶ ἀφῆσαν τὰ μελανά τους ἀχνάρια ἄσβηστα, στὴ προσωπική μας ζωὴ καὶ στὴ ζωὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

ΑΘ. Δ. ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ

Νέο ὑποβρύχιο καλώδιο τηλεπικοινωνιῶν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Σκανδιναβίας

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τὸ Βρεταννικὸ Ταχυδρομεῖο ἀνακοίνωσε τελευταῖα ὅτι ἕνα νέο ὑποβρύχιο καλώδιο ποὺ πρόκειται νὰ συνδέση τὴν Βρεταννία μὲ τὶς χῶρες τῆς Βορείου Εὐρώπης θὰ μπορεῖ νὰ διεκπεραιώνη 4.000 τηλεφωνικὲς κλήσεις ταυτοχρόνως. Τὸ καλώδιο ποὺ θὰ κοστίση 14,5 ἑκατομμύρια λίρες ἔχει προγραμματισθῆ νὰ λειτουργήση τὸ 1980 καὶ θὰ χρησιμοποιηθῆ γιὰ κλήσεις τηλεφώνου, τελὲξ καὶ ἄλλες ἐπικοινωνίες μεταξὺ τῆς Βρεταννίας καὶ τῆς Δανίας, τῆς Νορβηγίας, τῆς Σουηδίας καὶ τῆς Φινλανδίας. Τὸ καλώδιο ἔχει μῆκος πάνω ἀπὸ 480 χιλιόμετρα καὶ ξεκινάει ἀπὸ τὸ Νόρφολκ τῆς Ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς Ἀγγλίας διασχίζει τὴν Βόρειο θάλασσα καὶ φθάνει στὴ Δανία. Ἰδιοκτῆτες τοῦ καλωδίου θὰ εἶναι τὸ Βρεταννικὸ Ταχυδρομεῖο, ποὺ θὰ καταβάλη καὶ τὸ μισὸ κόστος, καὶ ὁ Ὀργανισμὸς Νόρντικ.

Πρὸς τὸ παρὸν ὑπάρχουν πέντε ὑποβρύχια καλώδια ποὺ συνδέουν τὴν Βρεταννία μὲ τὶς Σκανδιναβικὲς χῶρες τὸ μεγαλύτερο ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔχει ἱκανότητα 1.380 κυκλωμάτων. Τὴν παραγγελία γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ καλωδίου ἔχει ἀναλάβει ἡ ἑταιρεία Στάνταρντ Τέλεφονς ἔντ Καίημπλς ποὺ ἑδρεύει στὴν Βρεταννία. Γιὰ τὴν μεγαλύτερη δυνατὴ προστασία ἀπὸ τὴ φθορὰ τὸ καλώδιο θὰ θωρακισθῆ καταλλήλως. Τὸ καλώδιο ποὺ θὰ ἑνώση τὴν Βρεταννία μὲ τὴν Δανία εἶναι ἕνα ἀπὸ πολλὰ μεγάλα ὑποβρυχιακὰ συστήματα ποὺ ἔχει προγραμματίσει τὸ Βρεταννικὸ Ταχυδρομεῖο μαζὶ μὲ τὶς τηλεπικοινωνιακὲς ἀρχὲς ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Τέτοιου εἴδους συστήματα ἔχουν ἐγκατασταθῆ ἢ πρόκειται νὰ ἐγκατασταθοῦν συντόμως μεταξὺ Βρεταννίας καὶ Βελγίου καὶ Βρεταννίας καὶ Γαλλίας. Προγραμματίζεται δὲ ὅπως παρόμοια τηλεπικοινωνιακὰ συστήματα τοποθετηθοῦν μέχρι τὸ 1980 καὶ μεταξὺ Βρεταννίας καὶ Ἱσπανίας καὶ Ὁλλανδίας.

ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
Γιὰ τὸν ἑαυτόν σας
Γιὰ τὴν γυναῖκα σας
Γιὰ τὰ παιδιά σας
Γιὰ τὴν οἰκογένειά σας
ΔΩΡΑ
Γιὰ τὶς γιορτὲς
Γιὰ γενέθλια
Γιὰ κάθε ἐπέτειο
Θὰ βρῆτε σὲ πλούσια
συλλογὴ καὶ σὲ τιμὲς
πάντα φθηνότερες στὴν
ΝΕΑ ΠΤΕΡΥΓΑ
ποὺ δημιούργησαν γιὰ
Σᾶς
ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Χ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑΣ
ΕΡΜΟΥ 14 ΠΑΤΡΑΙ

Θ.Σ
ΦΩΤΟΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟ
κλισσε παντος τυπου
σε τιμη γνωριμιας
ΠΑΤΡΑΙ
τηλ. 223.296
αγ. ανδρεου 55
(εντος στοας)
Θ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΤΣΑΪΤΗΣ
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΟΛΟΜΑΛΛΑ 3Δ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ
Δρχ. 3.800 — ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΓΡΑΒΑΤΕΣ, ΠΟΥΛΟΒΕΡ, ΣΑΚΚΑΚΙΑ ΟΛΟΜΑΛΛΑ
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΑΓΓΛΙΑΣ 4.900
ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑ ΚΑΜΠΑΡΤΙΝΑ ΔΡΑΧ. 600
ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑ ΠΟΛΥΕΣΤΕΡ ΔΡΑΧ. 450
ΚΟΤΛΕ ΤΖΙΝ ΜΠΟΥΦΑΝ ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ
ὅλα μας τὰ εἴδη σὲ καταπληκτικὲς τιμὲς
ΜΑΙΖΩΝΟΣ — ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ
(Ἔναντι Δημαρχίας) — ΠΑΤΡΑΙ

Κλειδιὰ
κλειδωνιὲς
λουκέτα
Ἐὰν κλειδωθήκατε ἔξω, ἐὰν χάσατε τὸ κλειδί σας ἐὰν χάλασε ἡ κλειδαριά σας, τηλεφωνῆστε μας νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν στὰ τηλέφωνα:
275-006 & 271-443

Κατασκευὴ
κλειδιῶν
σὲ 2 λεπτά

ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΩΡΓΑΝΩΜΕΝΟ
ΚΛΕΙΘΡΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
μὲ τὴν μεγαλυτέραν σύλλογὴν κλειδιῶν. Κατασκευάζονται κλειδιὰ μέσα σὲ ἕνα λεπτὸ μὲ εἰδικὰ ἠλεκτρονικὰ αὐτόματα μηχανήματα νεωτάτου τύπου ἀπολύτου ἀκριβείας;
Βαφαί — Στιλβώσεις ὑποδημάτων — τσαντῶν μὲ εὐρωπαϊκὰ βερνικοχρώματα τελείως ἀνεξίτηλα
ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ — ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13
(Κάτω μέρος πλατείας Ὄλγας) τηλ. 275-006

ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΕ ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ

Ἡ δημοκρατία στὴν Ἱσπανία ἔχει ρίξει «βαθειὲς ρίζες»

Ὅλα τὰ κόμματα ἔχουν συνεργασθεῖ γιὰ τὸ νέο Σύνταγμα

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΣ ΤΩΝ ΒΑΣΚ

ΜΑΔΡΙΤΗ (Ἰδ. Ὑπ.). Διασφαλίζονται τὰ πολιτικά, τὰ ἀνθρώπινα καὶ τὰ συνδικαλιστικὰ δικαιώματα· Κατοχυρώνεται ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου. Καθιερώνεται ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκείας. Καταργεῖται ἡ θανατικὴ ποινή. Νομιμοποιεῖται τὸ διαζύγιο. Παρέχεται δικαίωμα ψήφου σὲ ὅλους τοὺς πολίτες ἀπὸ τὸ 18ο ἔτος τῆς ἡλικίας τους. Αὐτὲς εἶναι οἱ σημαντικότερες καινοτομίες τοῦ νέου συντάγματος τῆς Ἱσπανίας, ποὺ ἐγκρίθηκε μὲ συντριπτικὴ πλειοψηφία ἀπὸ τὰ δύο νομοθετικὰ σώματα τῶν ἱσπανικῶν Κορτές. Φυσικά, τὸ πολίτευμα τῆς χώρας εἶναι ἡ συνταγματικὴ μοναρχία. Ἡ Ἱσπανία, λοιπόν, μπαίνει σ' ἕνα νέο κεφάλαιο τῆς ἱστορίας της. Ἡ μετάβασή της ἀπὸ τὴ δικτατορία τοῦ Φράνκο στὴ σημερινὴ δημοκρατία ὑπῆρξε ὡς τώρα ἀξιοθαύμαστη. Ἡ δημοκρατία αὐτὴ καθ' ἑαυτή, δὲν εἶναι ἁπλῶς θεωρητικὴ ἔννοια γιὰ τὴ σημερινὴ Ἱσπανία, ἀλλὰ μιὰ πραγματικότητα ποὺ ἡ πρακτική της εἶναι φανερὴ στὴν καθημερινὴ ζωή, στὴ νομοθεσία στὴ διοίκηση, στὶς ἔνοπλες δυνάμεις, στοὺς κυβερνῶντες καὶ στὸ λαό.

Εἶναι πραγματικὰ ἐκπληκτικό, μὲ πόση ἄνεση καὶ ἠρεμία πέρασε ἡ Ἱσπανία ἀπὸ μιὰ δικτατορία τεσσάρων δεκαετιῶν, στὴ σημερινὴ δημοκρατικὴ ζωή, σ' αὐτὴ τὴν «συνταγματικὴ μοναρχία», ποὺ τείνει νὰ γίνει ὑποδειγματικὸ πολίτευμα καὶ ποὺ ὁ Φράνκο, ἴσως χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνεται, προετοίμασε ἐπαναφέροντας τὸν θεσμὸ τῆς μοναρχίας στὴ χώρα πρὶν πεθάνει· Οἱ διπλωματικοί, πολιτικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ παρατηρητὲς καὶ εἰδικοὶ ἐπισημαίνουν ἰδιαίτερα αὐτὸ τὸ «φαινόμενο» τῆς ἐξέλιξης τῶν πολιτικῶν πραγμάτων στὴν Ἱσπανία καὶ τονίζουν ὅτι ἂν δὲν ὑπῆρχαν τὰ προβλήματα τῶν αὐτονομιστικῶν κινημάτων, ποὺ μοιραῖα προκαλοῦν βία καὶ ἀναταραχὴ στὴ χώρα, τὸ «ἱσπανικὸ θαῦμα» θὰ ἦταν τέλειο...

«Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΡΙΖΩΣΕΙ ΓΕΡΑ»

Πολλοὶ εἶναι ποὺ ἀποδίδουν τὴν ἐπιτυχία τοῦ «πειράματος» στὸν πρωθυπουργὸ κ. Σουάρεζ, ποὺ πραγματικά, τὰ τελευταῖα χρόνια ποὺ βρίσκεται στὸ τιμόνι τῆς χώρας, ἔδειξε προοδευτικότητα, φιλελευθερισμό, κυνήγησε τὰ ὑπολείμματα τοῦ φρανκισμοῦ, ἀντιμετώπισε μὲ ψυχραιμία καὶ σύνεση τὰ ἐσωτερικὰ πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ προβλήματα τῆς χώρας καὶ μπόρεσε νὰ εὐθυγραμμίσει πρὸς αὐτὴ τὴ δημοκρατικὴ πολιτικὴ καὶ τὸν βασιλέα Χουὰν Κάρλος, τὸν «ἐκλεκτὸ» τοῦ Φράνκο, ποὺ θεωρεῖται τώρα ἀπὸ τοὺς Ἱσπανούς, καὶ τοὺς ξένους παρατηρητὲς σὰν ὁ «νικητής», μαζὶ μὲ τὸν πρωθυπουργό, τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νέου συντάγματος ἀπὸ τὰ Κορτές.

Φυσικά, ἡ δημοκρατία στὴν Ἱσπανία ποὺ ἐγκαταστάθηκε περίπου «ἀναπάντεχα», καὶ ἦταν κάτι σὰν «θεῖο δῶρο», ἔχει ἀκόμη πολλὲς ἀδυναμίες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἴσως οἱ περισσότερες θὰ ἐξουδετερωθοῦν ὅταν θ' ἀρχίσει νὰ ἰσχύει τὸ νέο σύνταγμα τῆς χώρας. Ὡστόσο, ὑπάρχουν ὡρισμένοι — καὶ δὲν εἶναι λίγοι — ποὺ πιστεύουν ὅτι ἡ δημοκρατία στὴν Ἱσπανία τῆς Μαδρίτης ἀλλὰ καὶ τὴν Ἱσπανία τῶν Βάσκων, καὶ τῶν Καταλανῶν, εἶναι πολὺ εὔθραυστη, μὲ ἀδύνατες ἀκόμα ρίζες, ἴσως εὐάλωτη ἀπέναντι στὰ πολλὰ κατάλοιπα τοῦ φασιστικοῦ καθεστῶτος, τοῦ Φράνκο. Ἐννοοῦν μ' αὐτὸ ὅτι ἐνδεχομένως ὁ «φρανκικὸς στρατὸς» νὰ ἀποπειραθεῖ ἕνα πραξικόπημα, μὲ πιθανότητες ἐπιτυχίας. Ἀλλὰ ὄχι, ἡ δημοκρατία, δὲν εἶναι περιστασιακή, οὔτε συμπτωματική, οὔτε «περαστική» ἀπὸ τὴ χώρα. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι ἀπὸ πολὺ καιρὸ τώρα, ἀπὸ τότε σχεδὸν ποὺ μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Φράνκο ἔγινε τὸ μεγάλο ἄνοιγμα πρὸς τὴ δημοκρατία καὶ ἡ μεγάλη ἀλλαγὴ κάλυψε τὴ χώρα, ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα, ἀκόμη καὶ τὸ κομμουνιστικό, δὲν ἐναντιώθηκαν στὶς κυβερνητικὲς πρωτοβουλίες καὶ τὶς ἐνέργειες τοῦ κ. Σουάρεζ, οὔτε ἀποδοκίμασαν τὸν θεσμὸ τῆς μοναρχίας. Ἀντίθετα, καταδίκασαν τὴν πολιτικὴ βία, τὴν τρομοκρατία καὶ ἀναγνώρισαν ὅτι τὰ ἐσωτερικὰ τοπικὰ προβλήματα, πρέπει νὰ ἐπιλυθοῦν μὲ εἰρηνικὸ τρόπο καὶ κοινὲς προσπάθειες.

«Ἡ δημοκρατία μας ἔχει γερὲς ρίζες. Εἶναι ψέμματα ὅτι εἶναι εὔθραυστη καὶ στὴ διάθεση τῶν ὑπολειμμάτων τοῦ φρανκισμοῦ», δήλωσε πρὸ ἡμερῶν ἐκπρόσωπος τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Δὲν εἶναι, ἀκόμη, χωρὶς σημασία τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, κομμουνιστικὸ καὶ σοσιαλιστικό, συνεργάστηκαν μὲ τὸν πρωθυπουργὸ καὶ τοὺς ἐπιτελεῖς τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ ἐνάμιση χρόνο, γιὰ τον καταρτισμὸ τοῦ νέου συντάγματος ποὺ εἶναι πραγματικὰ «καρπὸς ὁλόκληρης τῆς Ἱσπανίας...». Ἄλλωστε, ἀκόμη καὶ οἱ ἐπιφυλακτικοί, παραδέχονται ὅτι πίσω ἀπὸ τὴν δημοκρατία στὴν Ἱσπανία «ὑπάρχει μιὰ ἀστείρευτη δύναμη ποὺ τὴν προστατεύει».

ΜΕΣΑ ΣΕ ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ

Οἱ πάντες, ξένοι ἀνταποκριτές, διπλωματικοὶ σχολιασταὶ καὶ ἐπιστήμονες στὴν ἱσπανικοὶ πρωτεύουσα, εἶναι βέβαιοι ὅτι τὸ νέο σύνταγμα θὰ ἐγκριθεῖ, καὶ ἀπὸ τὸν ἱσπανικὸ λαὸ μὲ μεγάλη πλειοψηφία, στὸ δημοψήφισμα ποὺ θὰ γίνει, ἐνδεχομένως στὶς 6 Δεκεμβρίου· Ἡ ἀποδοχὴ τοῦ νέου συντάγματος ἀπὸ τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολίτευσης, τὸ σοσιαλιστικὸ—ποὺ εἶναι καὶ τὸ μεγαλύτερο — καὶ τὸ κομμουνιστικό, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ περισσότερα συντηρητικὰ κόμματα ποὺ φυσικὰ θὰ συστήσουν στοὺς ὀπαδούς τους νὰ ὑπερψηφίσουν τὸ νέο καταστατικὸ χάρτη τῆς χώρας, εἶναι ἤδη μιὰ πρώτη ἐγγύηση γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἐπιτυχίας τῆς δημοκρατίας, ποὺ ξεκίνησε ἐδῶ καὶ τρία μόλις χρόνια τὴ δειλὴ ἀρχικὰ πορεία της. Μέσα σ' αὐτὰ τὰ τρία χρόνια ἔγιναν σημαντικὲς ἀλλαγές, ποὺ οἱ πιὸ συντηρητικοὶ καὶ «ἀπελπισμένοι» ἀπὸ τὴ σαραντάχρονη φασιστικὴ διακυβέρνηση τῆς χώρας, τὶς χαρακτηρίζουν «φανταστικές».

Ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος Στένλεϋ Μάϊσλερ, γράφει ὅτι ἡ οὐσιαστικότερη ἀλλαγὴ εἶναι αὐτὴ τῆς νοοτροπίας, ὄχι μόνο τοῦ ἱσπανικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ ὅλων τῶν παραγόντων τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς τῆς χώρας. «Μιὰ τέτοια ἀλλαγή, γράφει, σὲ λιγότερο ἀπὸ τρία χρόνια, ἴσως πρέπει νὰ ἀποδοθεῖ σὲ δυὸ διαδόχους τοῦ φρανκισμοῦ, στὸ βασιλιὰ Χουὰν Κάρλος καὶ τὸν πρωθυπουργὸ Ἀντόλφο Σουάρεζ, ποὺ εἶχε τὴν εὐφυΐα νὰ χαράξει μιὰ σύγχρονη πορεία γιὰ τὴν Ἱσπανία καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ παρουσιάσει τὶς ἄλλοτε ἀνέφικτες ἀλλαγὲς σὰν ἀναγκαῖες καὶ ἀναπόφευκτες. Οἱ προσπάθειές τους, ὅμως, διευκολύνθηκαν πολὺ καὶ ἀπὸ τὴ θέληση ὅλων σχεδὸν τῶν πολιτικῶν τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς δεξιᾶς — πλὴν τῆς φασιστικῆς — νὰ βοηθήσουν μὲ κάθε τρόπο καὶ μέσον τὸ ἔργο τους. Κι' αὐτὸ γιατὶ ὁ φόβος μιᾶς ἐνδεχόμενης διαφωνίας τοὺς ἔφερνε στὸ νοῦ τὸν ἐμφύλιο πόλεμο — κάτι ποὺ τρέμουν σὰν ἐφιάλτη τώρα οἱ Ἱσπανοί...».

Τὸ σημεῖο «ἐκκινήσεως τῆς πορείας τῆς δημοκρατίας στὴν Ἱσπανία τοποθετεῖται χρονικά, ἀμέσως μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Φράνκο. Ἡ ἀποφασιστικὴ ἐνέργεια, ποὺ ἔθεσε σὲ κίνηση τὸ μηχανισμὸ ἦταν ἡ ἀπόλυση τοῦ πρωθυπουργοῦ τοῦ Φράνκο ἀπὸ τὸν Χουὰν Κάρλος καὶ ὁ διορισμὸς τοῦ Σουάρεζ ποὺ τότε δὲν ἦταν παραπάνω ἀπὸ 37 ἐτῶν. Ἀπὸ τὸ Νοέμβριο τοῦ 1975, ποὺ πέθανε ὁ Φράνκο, δὲν εἶχε περάσει παρὰ ἐλάχιστος χρόνος ὅταν ὁ Ἀντόλφο Σουάρεζ ἄσκησε μεγάλη πίεση στὸ φρανκικὸ κοινοβούλιο νὰ διαλυθεῖ. Ἡ αὐτοδιάλυση τοῦ κοινοβουλίου ἄνοιξε ὁριστικὰ τὸ δρόμο γιὰ τὴν ἐλεύθερη πολιτικὴ ζωή. Νομιμοποιώντας — μὲ σύμφωνη γνώμη καὶ τοῦ μονάρχη—ἀκόμη καὶ τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα, ὁ Σουάρεζ, προχωροῦσε σὲ μιὰ «ξέφρενη» πορεία γιὰ τὸν ἐκδημοκρατισμὸ τῆς χώρας· Κι' ἐνάμισυ μόλις χρόνο, μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Φράνκο, οἱ Ἱσπανοὶ ψήφισαν γιὰ δημοκρατικὸ κοινοβούλιο, ὕστερα ἀπὸ 41 χρόνια ἀναγκαστικῆς «ἀποχῆς» ἀπὸ τὶς κάλπες. Ἡ μεγάλη ἀλλαγὴ ὁλοκληρωνόταν λίγο ἀργότερα, ὅταν ὅλος ὁ πολιτικὸς κόσμος ἄρχιζε τὴ συνεργασία καὶ τὴ δουλειὰ γιὰ τὸν καταρτισμὸ τοῦ νέου συντάγματος, ποὺ αὐτὲς τὶς μέρες, ἐγκρίθηκε ἀπὸ τὰ Κορτὲς καὶ πρόκειται νὰ τεθεῖ καὶ ὑπὸ τὴν κρίση 21.000.000 Ἱσπανῶν ψηφοφόρων, ποὺ θ' ἀποφασίσουν τελικα, ὁριστικὰ καὶ ἀμετάκλητα γιὰ τὴν ἰσχὺ τῶν 169 ἄρθρων του.

Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Φράνκο, μεγάλο πρόβλημα, μεγαλύτερο καὶ ἀπὸ ἐκεῖνο τῆς ἀλλαγῆς νοοτροπίας καὶ τακτικῆς στὸ στρατό, ἦταν τὸ πρόβλημα τῆς ἀστυνομίας· Καὶ ἡ ἐξέλιξη αὐτοῦ τοῦ θέματος, δείχνει ἀκριβῶς τὴν τεράστια ἀλλαγὴ θέσεων στὴν Ἱσπανία, ὅπως παρατηροῦν πολλοὶ σχολιαστές. Μετὰ τὸ Νοέμβριο τοῦ 1975 ὑπῆρχε διάχυτη ἡ πεποίθηση — δικαιολογημένη ἄλλωστε — ὅτι ὁποιαδήποτε μετάβαση τῆς χώρας ἀπὸ τὸ φρανκικὸ καθεστὼς σὲ δημοκρατικὲς κατευθύνσεις, θὰ ματαιωνόταν ἀπὸ τὴν πανίσχυρη καὶ φασιστικῆς καθαρὰ ψυχολογίας καὶ ἐκπαίδευσης ἀστυνομίας, ποὺ ἄφηνε πίσω του ὁ ἐκλιπὼν δικτάτορας. Τὸ ἐρώτημα ἦταν ἂν θὰ μποροῦσαν ὁ Χουὰν Κάρλος καὶ ὁ Σουάρεζ — νεοδιορισμένος ἀκόμη τότε — νὰ θέσουν ὑπὸ τὸν ἔλεγχό τους τὴν ἀστυνομία. Ὅσοι πίστευαν ὅτι ἡ ἀστυνομία θὰ ἔμενε ἀνεξέλεγκτη «κράτος ἐν κράτει», προεξοφλοῦσαν καὶ τὴν ἀποτυχία τῆς μετάβασης τῆς Ἱσπανίας σὲ δημοκρατικὸ καθεστώς.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς ἡ ἀστυνομία δὲν «ἐλέγχθηκε» ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ καὶ παρέμενε ὡς ἕνα βαθμὸ «ἐχθρική», ἀλλὰ ὄχι ὅσο πιστευόταν. Μέσα στὸ γενικὸ κλίμα τῆς ἀλλαγῆς καὶ τῶν κοσμογονικῶν γιὰ τὴ χώρα ἐξελίξεων, χιλιάδες ἀστυνομικοὶ ἀκολούθησαν τὴ νέα νοοτροπία. Ἀλλὰ ἡ ἡγεσία τῆς ἀστυνομίας στὸ διάστημα μέχρι πέρυσι ἀκόμη, ἔδωσε δείγματα «ἀνυπακοῆς» καὶ προσκόλλησης, στὸ καταργημένο παρελθόν. Τὸ κορύφωμα τῆς ὄξυνσης ποὺ πῆρε τὸ πρόβλημα τῆς ἀστυνομίας, παρατηρήθηκε φέτος τὸ καλοκαίρι στὴν Παμπλόνα· Ἐξ αἰτίας μιᾶς αὐθαίρετης — χωρὶς κυβερνητικὴ ἐντολὴ — ἢ ἔγκριση, οὔτε κὰν ἐνημέρωση — ἐπιδρομῆς τῆς ἀστυνομίας σὲ συγκέντρωση Βάσκων αὐτονομιστῶν, προκλήθηκαν φονικὲς συμπλοκὲς καὶ οἱ ταραχὲς ἐπεκτάθηκαν σ' ὁλόκληρη τὴν περιοχὴ τῶν Βάσκων ἐθνικιστῶν. Ὁ Σουάρεζ, ἀγανάκτησε μὲ τὴν ἡγεσία τῆς ἀστυνομίας καὶ ἡ «σύγκρουση» πῆρε πιὸ μεγάλη ὄξυνση λίγο ἀργότερα, μὲ τὸν φόνο τεσσάρων ἀστυνομικῶν ἀπὸ Βάσκους, πράγμα ποὺ ἔδωσε τὴν «εὐκαιρία» στὴν ἀστυνομία νὰ κατηγορεῖ ἀνοιχτὰ τὴν κυβέρνηση, τὴ βουλὴ καὶ τὰ πολιτικὰ κόμματα, ἀκόμη καὶ τὸν βασιλιὰ σὰν ὑπεύθυνος.

Τότε ἄρχισε ἡ ἐκκαθάριση τῆς ἀστυνομίας ἀπὸ τὰ φασιστικὰ στελέχη, ἀλλὰ τὸ πρόβλημα παραμένει. Πρόβλημα «ἡγεσίας» καὶ στελεχῶν ποὺ ἐπηρεάζουν ὁλόκληρο τὸ σῶμα. Ὡστόσο, εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ κυβέρνηση ἀντιμετωπίζει τὸ ζήτημα χρονικά. Κάθε τόσο, θὰ ἀπομακρύνει ὡρισμένους, μέχρι νὰ φύγουν ὅλοι οἱ «παλιοὶ» οἱ φρανκικοί...

Τὸ πολιτικὸ κλῖμα στὴν Ἱσπανία ἔχει σταθεροποιηθεῖ ἀκριβῶς μέσα στὰ πλαίσια τῆς δημοκρατίας. Τὸ πρόβλημα τῶν Βάσκων εἶναι «μιὰ ἄλλη ἱστορία», ποὺ δὲν πρέπει νὰ συνδέεται μὲ τὶς πολιτικὲς ἐξελίξεις. Οἱ Βάσκοι ζητοῦν αὐτοκυβέρνηση περισσότερη ἀπὸ ὅση τοὺς παρέχεται ἤδη. Εἶναι μιὰ «δημοκρατικὴ μάχη» μέσα στὴ δημοκρατία... Ἡ ἀλλαγὴ στὴν Ἱσπανία ἀντανακλᾶ στὸ πολιτικὸ κλῖμα καὶ τὶς σχέσεις ἀνάμεσα σὲ ὅλους τοὺς παράγοντες τῆς πολιτικῆς ζωῆς. Ἡ σημαντικότερη, ἀλλαγή, ἀκόμη πιὸ σημαντικὴ καὶ ἀπὸ τὴν δημιουργία τοῦ νέου συντάγματος, εἶναι ὅτι ἔγινε ἀποδεκτὸ καὶ ἀναγνωρίστηκε σὰν πολιτικὴ δύναμη τοῦ τόπου, τὸ σοσιαλιστικὸ κόμμα τῶν ἐργαζομένων, ποὺ εἶναι τὸ μεγαλύτερο τῆς ἀντιπολίτευσης καὶ δημοφιλέστερο καὶ ἀπὸ τὸ κόμμα τοῦ κέντρου, τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Σουάρεζ. Ἡ δύναμη τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος, τοῦ ὁποίου ἡγέτης εἶναι ὁ 36χρονος

σήμερα Φελίπε Γκο
φα.ει στὶς προσεχεῖς
ἡ βουλευτικὲς ἐκλογές
πεται μεγάλη ἄνοδος
μετροῦν ἀλλὰ κανένας
ται νὰ ἀνησυχεῖ ὅτι ἡ
τία κινδυνεύει εἴτε
σοσιαλιστὲς εἴτε καὶ
κομμουνιστὲς ἀκόμη
σιαλιστικὸ κόμμα στὴ
δὲν τρομάζει πιὰ
στρατιωτικούς, ποὺ
στα χρόνια δὲν θὰ
νὰ ἀνεχθοῦν οὔτε
ὑπάρχει «νόμιμο»
κόμμα στὴν Ἱσπανία...
Ὁ Ἐθ.ικισμὸς
συντηρεῖ τὴν πολιτικ
ρα στὴν Ἱσπανία. Ο
τρομοκρατίας — ἡ ἀντι
προέρχονται ὅλες ἀπὸ
σκους αὐτονομιστὲς
κοῦν τὰ μεσαιωνικὰ
τους, ποὺ τοὺς ἀπαλλάσ
στρατιωτικὲς ὑποχρεώσ
φόρους καὶ τοὺς δ
τὸ δικαίωμα τοῦ θεο
ποὺ δὲν τοὺς ἐγκρί

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΩΡ ΜΙΑ ΝΕΑ ΣΥΝΘΗΚ

Γιὰ τοὺς Βάσκους,
σημειώνει σ' ἕνα ἄρθ
ἔχει δημοσιευθεῖ σὲ πολ
νικὲς ἐφημερίδες: «Ὁ
θυσμὸς σήμερα, στὴ
Βάσκων, δὲν εἶναι
Βάσκοι, ἀλλὰ Ἱσπανο
λες περιοχὲς ποὺ πηγαίν
γιὰ ἐργασία. Τὸ πρόβλ
βαθὺ καὶ ἡ κυβέρνηση
λει, ἐπίμονες προσπάθε
νὰ χαλαρώσουν οἱ τεταμ
σεις καὶ νὰ μειωθεῖ ἡ
χώρα τῶν Βάσκων.
Πάνω ἀπὸ δυὸ ἑκατ
Βάσκοι, κατέχονται
τὶς παραδόσεις τῆς
τους. Τώρα, ἔχουν
καὶ ἀπὸ τὸ νέο Σύνταγ
κατὰ τὴ γνώμη τους
πτει τὶς ἐλευθερίες καὶ
ώματά τους. Οἱ Βάσκοι
ρίζονται πὼς ἀπαιτοῦ
λαγή τους ἀπὸ τὶς στρα
ὑποχρεώσεις, θέλουν ὅμ
πηχεῖται» ἡ ἱστορία του
στὸ Σύνταγμα. Τὰ κατα
κὰ μέτρα ποὺ ἔχουν στ
«ποδοπατήσουν» τὸν
θνικισμὸ τῶν Βάσκων,
λοῦν σ' αὐτοὺς πικρία, πο
νει συχνὰ τὴ μορφὴ τῆς ἀ
σης μὲ ὅλα τὰ χαρακτηρ
τῆς βίαιης ἀντίδρασης».
Τὸ πρόβλημα τῶν Βάσκ
ναι «μακροπρόθεσμο» ὅπ
νεται, ἀλλὰ δὲν συμβα
ἴδιο καὶ μὲ τὴν ἐξυγίαν
τὸν ἐκδημοκρατισμὸ τῆς
μικῆς ζωῆς τῆς Ἱσπανί
λα τώρα δείχνουν ὅτι
χρειάζεται μιὰ δεύτερ
τῆς περίφημης «Σ
Μονκλόα», πράγμα ποὺ
χονται ἡ κυβέρνηση, τὰ
τα, τὰ ἐργατικὰ συνδικάτ
οἱ ἐργοδότες. Ἡ περσιν
θήκη (ὑπογράφηκε τὸν
βριο 1977) καὶ εἶχε χαρ
σθεῖ τότε σὰν ὁ «οἰκονο
ἱστορικὸς συμβιβασμὸς
κτὲς ἀπὸ τὶς προδιαγραφ
συνθήκης αὐτῆς, ὅμως
πληρώθηκαν μέσα στὶς
σμίες ποὺ προβλέπονται
γμα γιὰ τὸ ὁποῖο κατηγορ
ἰδίως στὸν τομέα τῶν
θμίσεων καὶ τοῦ κοινωνικ
γράμματος. Βέβαια,
κε τὸ ἔλλειμμα τοῦ
ἐμπορίου καὶ τὰ συναλλ
ἀποθέματα ἔφτασαν σὲ ἕ.α
ὑψηλὸ ποσό. Παράλληλα,
αὐξήθηκε ἡ ἀνεργία, ἐνῶ
δύσεις δὲν σημείωσαν
καμμιὰ πρόοδο. Ἔτσι,
λα τὰ κόμματα συμφων
μιὰ νέα «συ.θήκη» ποὺ
μορφώσει νέα οἰκονομικ
μή, ἀλλὰ τὸ κομμουνιστ
μα, ἔχει ἐπιφυλάξεις
τὴν μεθόδευση μιᾶς νέας
νίας, ποὺ θεωρώντας
σιαλιστικὸ κόμμα κινεῖτ
«μετάσχει στὴν ἐξουσία»
τῶν συμφωνιῶν στὸ οἰκο
— κοινωνικὸ πλέγμα.
Ὅπως καὶ ἂν ἐξελιχθ
πράγματα σ' αὐτὸν τὸν
ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ Ἱσ
τουλάχιστον αὐτὴ τὴν
ζεῖ μὲ τὸν πυρετὸ τοῦ νέου
τάγματος, ποὺ ἤδη ἀπεδεί
ὡς ὁ καιρὸς τοῦ δημοψηφ
τος πλησιάζει. Ἡ ὁ
τῆς ἔγκρισης εἶναι δεδ
ἡ λαϊκὴ ἀναμονὴ ἀφορᾶ
ἀποκλειστικὰ τὸ ἀγγελμ
«νίκης» γιὰ νὰ πανηγυρ
πως ἀξίζει ἡ καθιέρωση
του ἐλεύθερου Συντάγμ
χώρα, ἐδῶ καὶ μισὸν αἰ
ρίπου.....

ΣΤΗ ΒΡΑΖΙΛΙΑ

Νεκρώνουν τὰ πάντα ὅταν μεταδίδονται οἱ 'Ημέρες χοροῦ!

ΤΟ ΔΗΜΟΦΙΛΕΣΤΕΡΟ ΣΗΡΙΑΛ

ΡΙΟ ΙΑΝΕΙΡΟ. Οἱ διπλωμάτες τῆς Μπραζίλια ἔδιναν μιὰ δεξίωση πρὸς τιμὴν ἑνὸς ξένου ἀρχηγοῦ κράτους, ποὺ ἔφθασε τὴν καθωρισμένη ὥρα, γιὰ νὰ ἀνακαλύψει ὅλους τοὺς καλεσμένους νὰ παρακολουθοῦν τηλεόραση. Οἱ ὑποψήφιοι γιὰ τὴν Γερουσία, ἀνέβαλαν τὶς προεκλογικὲς συγκεντρώσεις ποὺ εἶχαν προγραμματίσει στὸ Σὰν Πάολο. Οἱ οἰκοδέσπονες στὸ Ρίο Ἰανέϊρο, ποὺ δίνουν συχνὰ δεξιώσεις, προκαλοῦν τοὺς καλεσμένους τους νὰ ἔρθουν μετὰ τὶς ἐννέα. Καὶ ὅταν καταφθάνουν οἱ καλεσμένοι, λένε δυὸ-τρεῖς τυπικὲς κουβέντες γιὰ τὴ πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ κατάσταση τῆς χώρας, πρὶν στρέψουν τὴν συζήτηση στὰ θέματα ποὺ "καῖνε» ὁλόκληρη τὴν Βραζιλία. Θὰ παντρευτεῖ, τελικὰ ἡ Τζούλια τὸν Κάκο; Θὰ γυρίσει ἄραγε ἡ Γιολάντα στὸν Ὁράτιο; Θὰ ξεπεράσει ποτὲ ὁ Φράνκλιν τὸν θάνατο τῆς Σελίνα;

Τὰ πρόσωπα γιὰ τὴν τύχη τῶν ὁποίων ἀνησυχοῦν οἱ Βραζιλιάνοι, εἶναι ἥρωες τῆς τηλεοπτικῆς σειρᾶς «Μέρες χοροῦ», ποὺ ἔχει ξετρελάνει μικροὺς καὶ μεγάλους.

Ἡ τεράστια ἐπιτυχία τῆς σειρᾶς αὐτῆς ἔχει καταντήσει ἀληθινὸ κοινωνικὸ φαινόμενο γιὰ ἔρευνα καὶ μελέτη. Ἔξι φορὲς τὴ βδομάδα, ἀπὸ τὶς ὀκτὼ μέχρι τὶς ἐννέα τὸ βράδυ, τριανταπέντε ἑκατομμύρια Βραζιλιάνοι — τὸ 70% τῶν τηλεθεατῶν τῆς χώρας — στήνονται μπροστὰ στὴν τηλεόρασο τους καὶ παρακολουθοῦν μὲ πάθος τὶς «Μέρες χοροῦ». Φοροῦν μπλουζάκια «Μέρες χοροῦ»,διαβάζουν τὸ περιοδικὸ «Μέρες χοροῦ», χορεύουν στὴν ντισκοτὲκ «Μέρες χοροῦ» καὶ φοροῦν ἄρωμα «Μέρες χοροῦ».

Οἱ «Μέρες χοροῦ» εἶναι τὸ τελευταῖο καὶ πιὸ πετυχημένο δεῖγμα τῆς βραζιλιάνικης τηλεοπτικῆς νουβέλας, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ ἀγαπημένο τηλεοπτικὸ θέαμα τῶν Βραζιλιάνων. Οἱ τηλεοπτικὲς νουβέλες ποὺ καλύπτουν τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν προγραμμάτων τῆς βραζιλιάνικης τηλεόρασης, συνήθως κατευθύνουν τὴν κοινὴ γνώμη καὶ καθορίζουν τὶς ἐθνικὲς ἀξίες.

Ἀλλὰ καὶ τὴν μόδα. Τὰ χτενίσματα καὶ τὸ μακιγιὰζ τῶν γυναικῶν, μιμοῦνται κάθε φορὰ τὸν τρόπο ποὺ χτενίζεται καὶ μακιγιάρεται ἡ ἡρωΐδα τοῦ πιὸ πετυχημένου σήριαλ. Μία οἰκιακὴ βοηθὸς ἀπὸ τὸ Ρίο Ἰανεῖρο, ζήτησε τὸν ἴδιο μισθὸ ποὺ παίρνει ἡ οἰκιακὴ βοηθὸς μιᾶς τηλεοπτικῆς. Πρὶν μερικοὺς μῆνες, ἕνας Βραζιλιάνος ἀγρότης αὐτοκτόνησε, καὶ στὸ σημείωμα ποὺ ἄφησε, ἐξηγοῦσε ὅτι δὲν θέλει τὴν ζωή του, ἐφ' ὅσον δὲν μπορεῖ νὰ προσφέρει στὴν οἰκογένειά του αὐτὰ ποὺ πρόσφερε ἕνας ἀγρότης - ἥρωας μιᾶς πετυχημένης τηλεοπτικῆς σειρᾶς.

Οἱ τηλεοπτικὲς νουβέλες κρατοῦν ἀμείωτο τὸ ἐνδιαφέρον τῶν τηλεθεατῶν, μὲ τοὺς δακρύβρεκτους ἔρωτες, καὶ τὴν περιπέτεια. Στὸ «Μέρες χοροῦ», ἡ ἡρωΐδα Τζούλια — ποὺ ἑρμηνεύεται ἀπὸ τὴν ἐθνικὴ στὰρ τῆς Βραζιλίας Σόνια Μπράγκα — ἑρμηνεύει τὸ ρόλο μιᾶς πρώην καταδίκου, ποὺ ἐπιστρέφει σπίτι της γιὰ νὰ ἀρχίσει ἕνα εἰδύλλιο μ' ἕνα ντροπαλὸ ἀλλὰ πλούσιο ἄνδρα καὶ γιὰ νὰ γίνει βασίλισσα τοῦ ντίσκο. Στὸ μεταξύ, ὁ ἄνθρωπος ποὺ πραγματικὰ ἀγαπᾶ, ὁ Κάκα, ἀντιμετωπίζει μιὰ βαθιὰ προσωπικὴ κρίση, ἐνῶ ἡ ἐκδικητικὴ ἀδελφή της Γιολάντα, ἀρνιέται νὰ τὴν ἀφήσει νὰ δεῖ τὴν κόρη της. Ἡ Γιολάντα ἐγκαταλείπει τὸν γεμάτο κατανόηση ἄνδρα της, γιὰ ἕναν μεσήλικα καὶ ἡ ζωὴ συνεχίζεται στὸν κόσμο τοῦ Ρίο Ἰανέϊρο, μὲ 160 ἐπεισόδια.

Τὸ πάθος τῶν Βραζιλιάνων γιὰ τὶς τηλεοπτικὲς νουβέλες, ποὺ πηγάζει ἀπὸ ἐθνικὴ περηφάνεια, παραμέρησε ἐντελῶς τὰ εἰσαγώμενα ἀμερικανικὰ σήριαλ, ὅπως π.χ. τὸν «Κότζακ» ἢ τοὺς «Ἄγγελους τοῦ Τσάρλυ». Οἱ τηλεοπτικὲς νουβέλες παίζονται ἀπὸ Βραζιλιάνους ἠθοποιούς, γυρίζονται σὲ βραζιλιάνικα στούντιο καὶ καταπιάνονται μὲ βραζιλιάνικα προβλήματα. Τὰ κοινωνικὰ προβλήματα δεσπόζουν στὴν πλοκὴ ὁρισμένων τηλεοπτικῶν νουβέλων, ὅπως στὴν περσινὴ ἐπιτυχία "Οὔτε μαντήλι, οὔτε ντοκουμέντα», ποὺ παρουσίαζε τὴν ζωὴ τῶν φτωχῶν μεταναστῶν ἀπὸ τὰ βορειοανατολικὰ τῆς χώρας, καὶ τὴν προσπάθειά τους νὰ προσαρμοστοῦν στὸ ρυθμὸ τοῦ Ρίο.

Ἄλλες, εἶναι διασκευὲς ἀπὸ ἔργα τῆς βραζιλιάνικης λογοτεχνίας. Ἀλλὰ οἱ περισσότερες— ὅπως οἱ «Μέρες Χοροῦ» — ἀποβλέπουν στὸ νὰ διασκεδάσουν τοὺς τηλεθεατὲς καὶ νὰ τοὺς ἀποσπάσουν ἀπὸ τὰ προβλήματα τῆς καθημερινῆς ζωῆς.

Τὸ πετυχημένο σήριαλ «Μέρες χοροῦ» εἶναι παραγωγὴ τοῦ «Γκλόμπο Τελεβίζιον», τοῦ μεγαλύτερου τηλεοπτικοῦ δικτύου τῆς Βραζιλίας. Τὸ δίκτυο ἔβγαλε τὴν ἐκπομπὴ στὸν ἀέρα, ταυτόχρονα μὲ τὴν προβολὴ τῆς ταινίας "Πυρετὸς τὸ Σαββατόβραδο», ἀφιερωμένη καὶ στὴν λατρεία τοῦ ντίσκο.

Ἀφοῦ οἱ τηλεοπτικὲς νουβέλες κατέκτησαν τὸ κοινὸ τῆς Βραζιλίας, ἀρχίζουν τώρα νὰ δοκιμάζουν τὴν τύχη τους καὶ στὶς ξένες ἀγορές. Στὴν Πορτογαλία, ἡ «Γκαμπριέλλα», παραγωγὴ τοῦ βραζιλιάνικου δικτύου «Γκλόμπο Τελεβίζιον» γνώρισε τέτοια ἐπιτυχία, ὥστε λέγεται ὅτι ὁ τότε πρωθυπουργὸς Μάριο Σοάρες διέκοπτε τὶς ὑπουργικὲς συσκέψεις γιὰ νὰ παρακολουθήσει τὸ σήριαλ. Ἡ «πολυαγαπημένη» προβλήθηκε μὲ ἐπιτυχία σὲ 19 χῶρες τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, καθὼς ἐπίσης καὶ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ὅπου παρουσιάστηκε ἀπὸ 24 ἱσπανόφωνους τηλεοπτικοὺς σταθμούς.

Κατὰ τοὺς Βραζιλιάνους, τὰ δικά τους σήριαλς εἶναι ἀνώτερα ἀπὸ τὰ ἀμερικανικά, γιατὶ ὑπάρχει ἡ ἐξήγηση τῶν ἀνθρώπινων κινήτρων. «Τὰ ἀμερικανικὰ σήριαλς,δείχνουν τὸν ἥρωα νὰ τραβᾶ τὸ πιστόλι καὶ νὰ πυροβολεῖ. Τὰ δικά μας ἐξηγοῦν γιατὶ πιέζει τὴ σκανδάλη», λέει χαρακτηριστικὰ ὁ διευθυντὴς τῆς «Γκλόμπο Τελεβίζιον» Χοσὲ ντὲ Ὀλιβέιρα. Ἔτσι, δὲν ἀποκλείεται σὲ λίγο καιρό, οἱ τηλεθεατὲς ὅλου τοῦ κόσμου νὰ στήνονται μπροστὰ στὴν μικρὴ ὀθόνη, μὲ τὴν περιέργεια καὶ ἀγωνία ἂν ἡ Τζούλια θὰ παντρευτεῖ τὸν Κάκα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ
Π. ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται καθημ
νῶς εἰς τὸ ἰατρ
του Γεροκωστοπο
24 καὶ Κανακάρη
4ον ὄροφον καὶ
8.30—11 καὶ 5.30
ΤΗΛ. 279-655

ΣΠΙΤΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙ
ΑΝΕΤΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ
★ Δὲν χρειάζονται ΑΔΕΙΑ οἰκοδομῆς οὔτε ΒΑ
δροσερὰ τὸ Καλοκαίρι καὶ ζεστὰ τὸ Χειμῶνα.
★ Πολὺ οἰκονομικὰ στὴν αγορά τους καὶ μὲ ἀπο
ση σὲ 8 ἐργάσιμους μῆνες.
★ Ἀναλαμβάνομε ὑπεύθυνα κατασκευὴν ΛΥΟΜΕΝ
ΣΠΙΤΙΩΝ, ΜΠΑΓΚΑ ΛΟΟΥΖ καὶ ΚΑΜΠΙΓΚ.
ΒΙΟΞΥΛ
Δ. ΚΟΡΜΠΑΚΗΣ
ΛΥΟΜΕΝΑ ΣΠΙΤΙΑ ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΤΗΛ. 421-720 & 328-457 ΝΟΤΑΡΑ 68 — ΕΞΩ ΑΓ

STRONGER
ΡΑΦΙΑ ΡΥΘΜΙΖΟΜΕΝΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

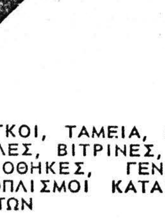

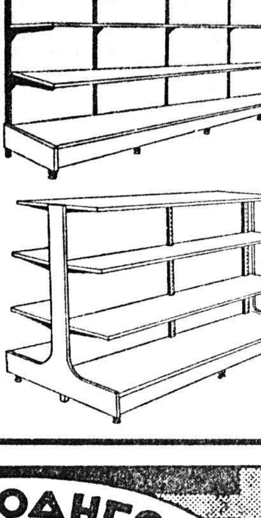

ΠΑΓΚΟΙ, ΤΑΜΕΙΑ, ΓΟΝΔΟΛΕΣ, ΒΙΤΡΙΝΕΣ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ, ΓΕΝΙΚΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
Γ. ΑΒΡΑΝΤΙΝΗΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 56 (ΠΛΗΣΙΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΟΛΓΑΣ), ΤΗΛΕΦ.: 220-269, ΠΑΤΡΑΙ

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ
Ο «ΙΚΑΡΟΣ»
ΠΑΤΡΑΙ
ΘΩΜΑ Γ. ΜΑΡΑΓΚΟΥ
ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ 94 - ΤΗΛ. 275-953